

ALEID is afgeleid van ADELHEID

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Adel-' = 'edel' (germ.)

2] '-heid' is 'soort' of 'geslacht';

Dus: 'vrouw van adellijke afkomst' of 'edelvrouwe'.

*

Aleth (ook **AdPle**, **AIPthe**, **Alette**, **Alix**, **Aliz**, **Alyette**, **Elisabeth**, **Ethle** of **Zélie**) **de Montbard**, Fontaine-les-Dijon, Frankrijk; moeder tezamen met haar man **Técelin**; † **eerste helft 12e eeuw**; **feest 4 april**.

Zij was een dochter van Bernard de Montbard en huwde al op haar vijftiende met Técelin, heer van Fontaine-les-Dijon, bijgenaamd 'de Blonde'. Zelf was zij liever in het klooster gegaan, maar zij schikte zich in haar lot en volgde haar man naar zijn kasteel. Gelukkig was haar heer een deugzaam man. Zijn plicht maakte, dat hij haast altijd aan het hof van de hertog van Bourgondië verkeerde, maar ook in dat milieu bewaarde hij zijn godsdienstzin en goede zeden. Het echtpaar kreeg zes zonen: Guido, Gerard, Bernard, André, Barthélémy, Nivard en tenslotte een dochter Hombeline. Ze voedde haar kinderen op, zoals ze zelf leefde: in vroomheid en eenvoud. Tijdgenoten zeggen van haar, dat zij van het kasteel een half klooster had gemaakt. Daardoor zou je kunnen zeggen, dat alle kinderen het religieuze leven met de paplepel ingegeven kregen. Ze zijn dan ook uiteindelijk allemaal het klooster ingegaan. De beroemdste werd Bernard, geboren in 1091. Hij zou later uitgroeien tot de grote Sint Bernardus van Clairvaux († 1153; feest 20 augustus). In hun opvoeding legden zijn ouders de basis voor zijn onverzettelijke, heilige levenswandel.

Toen moeders levenseinde naderde, kwamen al haar kinderen naar het ouderlijk kasteel om zich rond haar te verzamelen. Een van Bernardus' volgelingen heeft er een beschrijving van gegeven:

"Deze fantastisch moeder van onze eerbiedwaardige abt had de gewoonte om elk jaar het feest te vieren van de heilige Ambrosianus, patroon van de kerk te Fontaine." (Deze verder onbekende Ambrosianus was een martelaar-bisschop uit Armenië uit de eerste eeuwen van de kerk; zijn relieken zouden door een ridder uit Bernardus' familie zijn overgebracht naar Bourgondië; feest 4 april). "Op die dag gaf zij dan een uitgebreide maaltijd, waar zij de plaatselijke geestelijkheid bij uitnodigde. God wilde haar belonen voor al die goedheid en liet haar weten, dat zij sterven op de feestdag van deze heilige. Het hoeft ons niet te verwonderen, dat God zijn gave der profetie ook gaf aan deze vrouw. En zo komt het dat zij in alle rust tegen haar man en kinderen zeggen, dat het moment van haar einde naderde.

Allen stonden stomverbaasd en konden het ook eigenlijk niet geloven. Maar inderdaad, op de vooravond van de vierde april kreeg zij een koortsaanval, die haar dwong te gaan liggen. De volgende morgen vroeg zij om de communie. Zij ontving ze tegelijk met de laatste sacramenten. Zij voelde zich daardoor zo gestrekt, dat ze er nog aan dacht te zeggen dat de geestelijken uitgenodigd moesten worden voor de feestmaaltijd, die zij had klaargemaakt.

Toen het hele gezelschap aan tafel zat, liet zij haar oudste zoon Guido bij zich roepen en vroeg hem of alle aanwezige geestelijken na de maaltijd even bij haar langs wilden komen. Zo'n vrome wens kon en wou Guido natuurlijk niet weigeren. En zo stonden ze op een goed moment allemaal rond het ziekbed. Op dat moment kondigde de heilige met heldere en rustige stem aan, dat het moment van haar afscheid was gekomen. De geestelijken begonnen daarop aan de gebeden van de stervenden en zongen de litanie. Aleth zelf neuriede zachtjes de gezangen mee, voorzover haar adem het toeliet. Toen ze gekomen waren bij de aanroeping 'Door uw kruis en uw lijden, verlos haar, Heer...' wilde de heilige vrouw een kruisteken maken; juist op dat moment stierf ze in die houding. Engelen brachten haar ziel over naar de woonplaats van de gelukzaligen. Daar wacht ze in vrede en rust op de verrijzenis van haar lichaam, op het moment dat onze rechter en voorspreker Jezus Christus zal komen om te oordelen levenden en doden op de Laatste Dag. Zo verliet deze heilige ziel de tempel van haar lichaam om terug te keren naar God. De rechterhand, waarmee ze aan het kruisteken begonnen was, was halverwege blijven steken. Zo lag ze daar met half opgeheven hand. Dat maakte diepe indruk op alle omstanders."

Op zijn oude dag voegde Técelin zich bij zijn zonen in het klooster. Daar stierf hij in de armen van Bernardus.

*

Er zijn nog talloze andere heiligen en zaligen die Aleidis of Adelheid heten, zoals **Adelheid** (ook **AdelaVde**) van **Bourgondië**, Selz bij Straatsburg, Frankrijk; keizerin & weldoenster; † **999**; **feest 16 december**. **Aleydis van Schaarbeek** bij Brussel, België; cisterciënzerin; † **1250** (of 1249); **feest 11 juni**. **Aleydis van Valduc** o.cist., België; abdis; † **1212** of **1229**; **feest 5 mei**.